anguli circa A & C ſunt recti, atqꝫ quod GHI & CEI per polos ipſi
us ABC circuli ſunt deſcripti. Quoniam igitur AD & CE aſſumun
tur latera æqualia, erunt igitur reliquæ DI & IE æquales circum
ferentiæ, & anguli IDH & IEK, ſunt enim ad uerticem poſiti aſ-

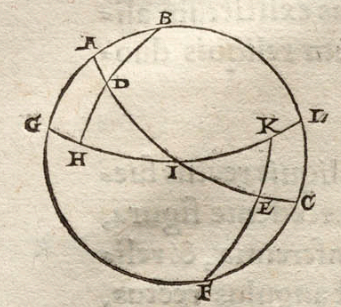

ſumptorum æqualium, & qui circa H & K ſunt
recti, & quæ uni ſunt eædem rationes, inter
ſe ſunt eædem, erit par ratio ſubtenſæ dupli
ID, ad ſubtenſam dupli HI, atqꝫ ſubtenſæ du-
plicis BI ad ſubtenſam duplicis IK, cum ſit
utraqꝫ per tertium præcedens, ſicut dimetien-
tis ſphæræ ad ſubtendentem duplum angu-
lum IDH, ſiue æqualem dupli, qui ſub IEK. Et
per XIIII. quinti Elementorum Euclidis, cum
ſit ſubtendens duplam DI circumferentiam, æqualis ei, quæ du-
plam IE ſubtendit, erunt quoqꝫ duplicibus ſubtenſæ IK & HI æ-
quales, & quemadmodum in circulis æqualibus æquales rectæ
lineæ circumferentias auferunt æquales, & partes eodem modo
multiplicium in eadem ſunt ratione, erunt ipſæ ſimplices IH & I
K circumferentiæ æquales, ac reliquæ quadrantium GH & KL,
quibus conſtant anguli B & F æquales. Quapropter eadē quoqꝫ
ratio eſt ſubtenſæ duplicis AD ad ſubtenſam duplicis BD, atqꝫ
ſubtenſæ dupli CE ad ſubtenſam dupli BD, quæ ſubtenſæ dupli-
cis EC ad ſubtenſam duplicis EF. Vtraqꝫ enim eſt, ut ſubten-
dentis duplam HG ſiue æqualem ipſi KL ad ſubtenſam duplicis
BDH, hoc eſt dimetientis per III. Theorema conuerſim, & AD eſt
æqualis ipſi CE. Ergo per XIIII. quinti elementorum Euclidis B
D æqualis eſt ipſi EF per ſubtenſas ipſis duplicibus rectas lineas.
Eodem modo per BD & EF æquales, demonſtrabimus reliqua la
tera & angulos æquales. Ac uiciſsim ſi AB & CF aſſumātur æqua
lia latera, eandem ſequentur rationis identitatem.

VII.

IAm quoqꝫ ſi nō fuerit angulus rectus, dummodo latus quod
æqualibus adiacet angulis, alterum alteri æquale fuerit, itidē
demonſtrabitur. Quemadmodum ſi binorum triangulorū
ABD & CEF, duo anguli B & D utcunqꝫ fuerint æquales duobus
angulis E & F, alter alteri, latus quoqꝫ BD, quod adiacet æquali-
bus

bus angulis, lateri EF æquale. Dico rurſus æquilatera & æquian
gula eſſe ipſa triangula. Suſceptis enim denuo polis in B & F, de-
ſcribantur maximorum circulorum circumferentiæ GH & KL.
Et productæ AD & GH ſe ſecent in N, atqꝫ EC & LK ſimiliter pro-

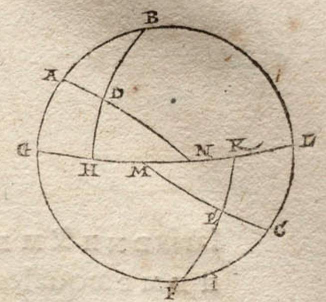

ductæ in M. Quoniam igitur bina triangula H
DN & EKM, angulos HDN & KEM habēt æqua
les, qui ſunt ad uerticem aſſumptis æqualibus
& qui circa H & K ſunt recti per polos ſectione,
latera etiam DH & EK æqualia. Æquiangula
ſunt ergo ipſa triangula & æquilatera per præ
cedentem demonſtrationem. Ac rurſus quia
GH & KL ſunt æquales circumferētiæ propter
angulos B & F poſitos æquales. Tota ergo GHN toti MKL æqua
lis per axioma additionis æqualium. Sunt igitur & hic bina tri-
angula AGN & MCL habentia unum latus GN æqnale uni ML,
angulum quoqꝫ ANG æqualem CML, atqꝫ G & L rectos. Erunt ob
id ipſa quoqꝫ triangula æqualium laterum & angulorum. Cum
igitur æqualia ab æqualibus ſublata fuerint, relinquentur æqua
lia AD ipſi CE, AB ipſi CF, atqꝫ BAD angulus reliquo ECF angulo.
Quod erat demonſtrandum.

VIII.

ADhuc autē ſi bina triangula, duo latera duobus lateribus
æqualia habuerint, alterū alteri, & angulum angulo æqua-
lem, ſiue quem latera æqualia compræhendunt, ſiue qui ad ba-
ſim fuerit, baſim quoqꝫ baſi, ac reliquos angulos reliquis habe-
bunt æquales. Vt in præcedenti figura, ſit latus AB æqua-
le lateri CF, & AD ipſi CE. Ac primum angulus A, æqualibus com
præhenſus lateribus angulo C. Dico baſim quoqꝫ BD, baſi EF, &
angulum B ipſi F, & reliquum BDA reliquo CEF eſſe æqualia. Ha
bebimus enim bina triangula AGN & CLM, quorum anguli G &
L ſunt recti, atqꝫ GAN æqualem ipſi MCL, qui reliqui ſunt æqua-
lium, BAD & ECF. Æquiangula igitur ſunt inuicem & æquilate-
ra ipſa triangula. Quapropter ex æqualibus AD & CE relinquun
tur etiam DN & ME æqualia. Sed iam patuit angulum qui ſub D
NH æqualem eſſe ei qui ſub EMK, & qui circa H, K ſunt recti, erūt
quoqꝫ bina triangula DHN & EMK æqualiū inuicem angulorū
&